

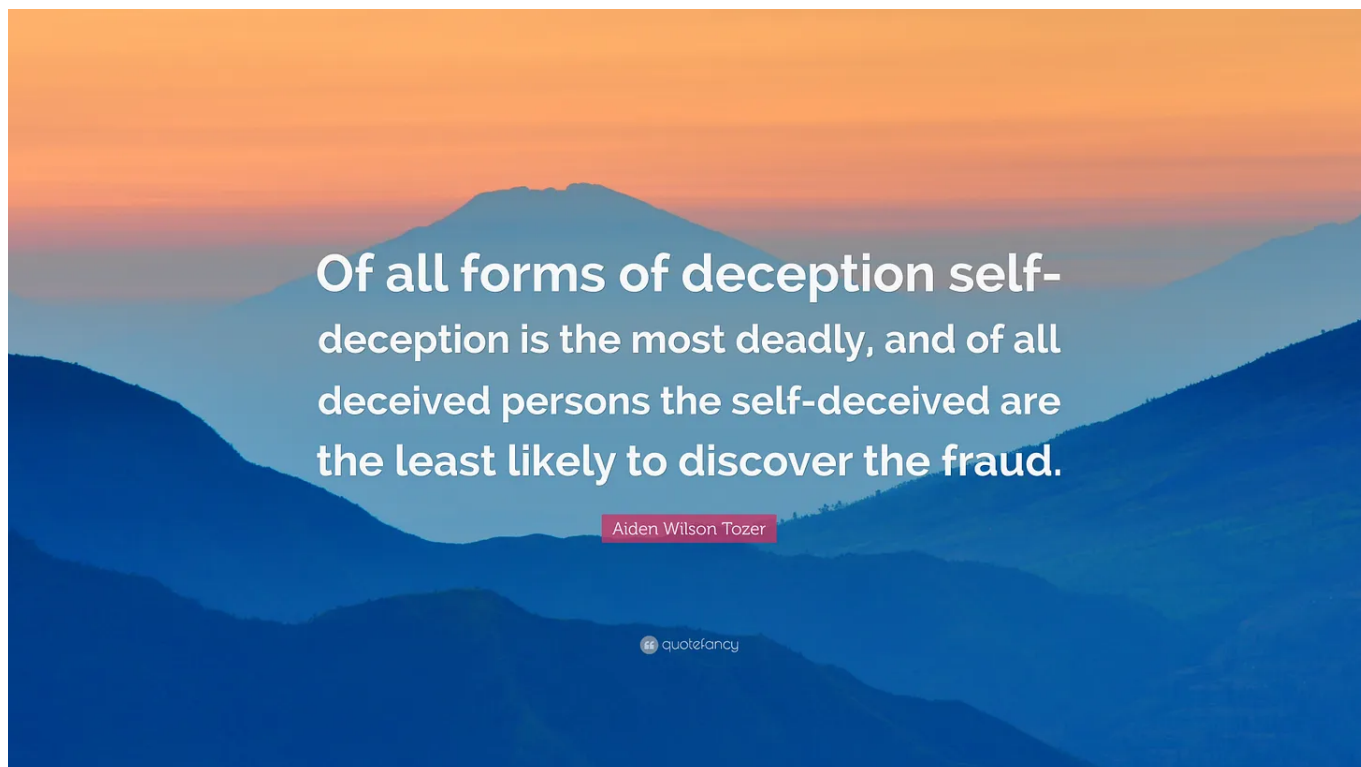
John Blaid: Moje reakce na poslední článek Jeremyho Hammonda

written by Vladimír Bartoš | 5. 11. 2022

[Zdroj](#)

27. října 2022

Přeložil: Vladimír Bartoš

Nezávislý novinář jménem Jeremy Hammond nedávno napsal článek s názvem „[Answering Tom Cowan's „Five Simple Questions for Virologists](#),” (Odpovědi na „pět jednoduchých otázek pro virology’ Toma Cowana), (CZ verze [ZDE](#), pozn. překl.), kde uvedl svou odpověď na 5 bodů, které původně předložil Dr. Tom Cowan. Po mnoha komentářích, které byly vytvořeny různými lidmi, jsem se pak rozhodl vytvořit svůj vlastní ve snaze věci ještě trochu objasnit, abych poukázal na neprokázané předpoklady, které on a další lidé vyslovují a také se pokusil napravit zdánlivé nepochopení toho, co mají lidé jako já na mysli, když říkáme, že ve „virologii“ neexistují žádné kontroly.

Moje odpověď

Jeremy Hammonde, řekl jste: „Vědci izolovali SARS-CoV-2 tak, že odebrali vzorky od nemocných pacientů, přečistili je a výsledný supernatant obsahující virus použili k inokulaci v buněčné kultuře spolu s neinfikovanými kontrolami, kterým jinak poskytli stejnou péči. Podle jeho vlastních kritérií byl tedy SARS-CoV-2 izolován.“

To je nepravdivé. Ano, vědci používají různé metody filtrace před pokusem s tkáňovou kulturou, ale nikdy neověřují existenci údajného „viru“ ve filtrovaném vzorku ani nezajišťují, že údajný „virus“ je to jediné, co existuje PŘED tím, než se pokusí provést jakýkoli pokus s tkáňovou kulturou, proto naše tvrzení o žádném izolovaném a přečištěném „viru“. Nyní nám logika a zdravý rozum říkají, že nejprve musíme zjistit existenci něčeho, než se s tím vůbec můžeme pokusit dělat pokusy, jako příklad můžeme uvést, že nemůžeme dost dobře dělat pokusy s jednorožci, pokud jsme nejprve neprokázali jejich existenci, což můžeme prostřednictvím jejich přímého pozorování v přírodě, nikoli prostřednictvím různých nepřímých metod. Vědecká metoda také vyžaduje, abychom měli to, co tvrdíme, izolované, tj. oddělené od všeho ostatního, jinak experiment selže kvůli příliš mnoha matoucím proměnným.

Zde je třeba poznamenat, že když žádáme o izolaci a purifikaci údajného „viru“ přímo z tekutin nemocného hostitele, pak jsme dokonce dostali odpověď od člověka z CDC, který prohlásil: **„požadavek je mimo možnosti virologie“**. Můžeme se ptát, proč to není možné? Protože nemůžeme izolovat něco, co jsme nikdy nenašli. Dokonce i „virologové“ na výzvu, kterou jsem já a mnozí další učinili, přiznávají, že nenašli „virus“ přímo z tekutin nemocného hostitele, takže na základě čeho tedy vy nebo kdokoli jiný pracujete, když i „virologové“ vyvracejí vaše tvrzení o izolaci?

Žádost FOIA adresovaná americkému CDC ohledně dokumentace izolace SARS-CoV-2.

„žádost je mimo možnosti virologie“.

<https://www.fluoridefreepeel.ca/wp-content/uploads/2021/03/CDC-March-1-2021-SARS-COV-2-Isolation-Response-Redacted.pdf>

Pokud jde o tvrzení o kontrolních studiích, pak si myslím, že zde je třeba si ujasnit, co máme na mysli, když říkáme žádné kontroly, máme na mysli nedostatek platných/řádných kontrol. Ve skutečných „izolačních“ studiích není podrobně popsáno, jak byla kontrola nastavena, pouze se předpokládá, že jsou identické tvrzením „mock-infected“, aniž by bylo skutečně potvrzeno, že tomu tak je. Jaké složky byly použity? V jakém množství byly jednotlivé složky? Jak dlouho probíhaly kontroly? Byly při kontrolách použity stejné buněčné linie? Byly v kontrolách použity přesně stejné složky ve stejném množství po stejnou dobu jako v hlavním experimentu s tkáňovou kulturou? To nejsou otázky, na které můžeme jen předpokládat odpověď, potřebujeme na ně odpovědi ve studiích samotných a žádná z těchto věcí není ve studiích samotných zodpovězena.

(ke kontrolním experimentům, včetně tzv „mock“ kontrolám cz text [ZDE](#), nebo Dr.Kaufman se k tématu vyjadřuje [ZDE](#) v tomto komplexním textu, pozn. překl.)

Když byly různým autorům studií položeny různé otázky týkající se kontrol, výsledkem bylo buď úplné odmítnutí sdělit informace o tom, jak byly nastaveny nebo že kontroly nebyly nastaveny tak, jak měly být, což je totožné, pouze s tím rozdílem, že vzorek neměl údajný „virus“, což opět předpokládáte s odkazem na definici mock-infected. Dobrým příkladem je zdokumentovaný soudní proces o spalničkách s Dr. Stefanem Lankou, který vyhrál, protože žádná ze 6 studií, které byly předloženy, neměla řádné kontroly, a proč je to důležité?

Protože celý základ moderní „virologie“ je založen na Endersově práci z roku 1954, která byla vyvrácena soudním znalcem kvůli nedostatku řádných kontrol. Dokonce i v Endersově práci z roku 1954 s omezenou kontrolou se ukázalo, že stejný cytopatický účinek nelze odlišit od toho se vzorkem údajného „viru“ spalniček. Jinými slovy, účinek, který „virologové“ falešně připisují „viru“, je ve skutečnosti způsoben samotným experimentálním postupem a nemá nic společného s žádným údajným „virem“.

Během soudního procesu se spalničkami se Dr. Lanka obrátil také na 2 nezávislé laboratoře a požádal je, aby provedly řádné kontroly, které „virologové“ neprováděli od roku 1954, kde to vedoucí jedné z těchto laboratoří shrnul:

„V závislosti na přidaných neviróvých a neinfekčních látkách bylo možné pozorovat změny v morfologii buněk v různých obdobích, což se od roku 1954 vždy ztotožňuje s „izolací“ „spalničkového viru“. Zejména po přidání vysokých koncentrací penicilinu/streptomycinu (20 %) nebo kultivaci za deficitních podmínek (1 % FCS) byly zjištěny změny v morfologii buněk, které byly mikroskopicky shodné s tvorbou syncytií popisovaných jako virus spalniček.

Studie jasně prokázaly, že tvorba syncytií není specifická pro infekci spalničkami. Tudíž zapomenutá pozorování Enderse & Peeblese i Becha & von Magnuse potvrdila, že Enders & Peebles a jeho následovníci dokazující existenci viru touto technikou byli pouze domněnkou.“.

„Experiment s kontrolou spalniček, o kterém vyprávěl vedoucí nezávislé laboratoře v Německu“

<https://truthseeker.se/measles-control-experiment-told-by-the-head-of-an-independent-laboratory-in-germany/>

(Další detaily ke „spalničkovému procesu najdete [ZDE](#), pozn. překl.)

O pokusech na tkáňových kulturách se můžeme přít, jak chceme, podle mého názoru zde nejsou jádrem problému. Jádro problému spočívá v tom, že aby byl experiment vůbec experimentem, musíme mít nejprve v rukou to, o čem tvrdíme, že existuje. Pokud chci dělat pokusy s vílami a jednorožci, musím nejprve prokázat jejich existenci pozorováním v přírodě a pak je mít izolované, než se s nimi pokusím dělat pokusy. Nejprve tedy musíme prokázat existenci „virů“ přímým pozorováním v přírodě, což znamená PŘED jakýmikoli experimenty nebo kombinací s jiným genetickým materiálem, jako je tkáňová kultura/virové transportní médium. Poté musíme údajné „viry“ izolovat a přečistit a mít tento krok skutečně ověřený a ne pouze předpokládaný, teprve potom se s nimi můžeme pokusit provádět experimenty, z nichž žádný nebyl nikdy proveden.
